

והפרנסה, הביא את האדם, וכרא אותו ואת אשתו והולידו בנים ועשו ישוב בבית. ועל פן נאמר בראשית, בית ראש. פאשר תבין באותיות, תמצא בי"ת ראש. וכן התחילה התורה בראשית, כלומר בית ראשית, והכל ענין אחד.

ועם כל זה צריך האדם להשתדל בדרך ארץ, ולעשות עמים לתורה, ולהיות עמלו בשני הדרך האלו, מפני שיגיעת שניהם משפחת עון. ושמה יאמר אדם הריני בן אבות העולם, ממשפחה גדולה, איני ראוי לעשות מלאכה ולא להתבודות. אמר לו, שוטה, כבר קדמך יוצרך, שנאמר בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, והוא עשה מלאכה קודם שבאת לעולם. ומנא לך. שנאמר מפל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות. קרא אותה מלאכה. וכן וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה.

בהא דאמר ר' יוחנן, בא וראה, למה ברא הקדוש ברוך הוא את האדם אחרון לכל הנבראים. אלא ללמדך, שעשה בכל יום ויום מלאכתו, וכרא העולם וכל צבאם, וביום הששי שהוא אחרון למלאכתו, ברא בו את האדם. אמר לו לאדם, עד פאן הייתי אני משתדל במלאכה, מפאן ואילך אתה תשתדל בה, וזהו בראשית ברא אלהים, קודם שיבא אדם לעולם.

ואמר רבי יוחנן, למה נברא אדם בצלם אלהים. שנאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו. משל למלך שהיה מושל על המדינה, והיה בונה בירניות ותיקונין לעיר, וכל בני העיר משתעבדין תחתיו. יום אחד המדינה, והיה בונה בירניות ותיקונים לעיר, וכל בני העיר משתעבדים תחתיו. יום אחד קרא

והאילנות, שהם זמון כל הפרנסה. לאחר שהכין הבית והפרנסה, הביא את האדם, וכרא אותו ואת אשתו, והולידו בנים ועשו ישוב בבית. ועל פן נאמר בראשית, בית ראש. פאשר תבין באותיות, תמצא בי"ת ראש. וכן התחילה התורה בראשית, כלומר בית ראשית, והכל ענין אחד.

ועם כל זה צריך האדם להשתדל בדרך ארץ, ולעשות עמים לתורה, ולהיות עמלו בשני הדרך האלו, מפני שיגיעת שניהם משפחת עון. ושמה יאמר אדם: הריני בן אבות העולם, ממשפחה גדולה, איני ראוי לעשות מלאכה ולא להתבודות. אמר לו: שוטה, כבר קדמך יוצרך, שנאמר בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, והוא עשה מלאכה קדם שבאת לעולם. ומנא לנו? שנאמר (בראשית ב) מפל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות. קרא אותה מלאכה. וכן (שם) וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה.

כמו זה שאמר רבי יוחנן, בא וראה, למה ברא הקדוש ברוך הוא את האדם אחרון לכל הנבראים. אלא ללמדך, שעשה בכל יום ויום מלאכתו, וכרא העולם וכל צבאם, וביום הששי שהוא אחרון למלאכתו, ברא בו את האדם. אמר לו לאדם: עד פאן הייתי אני משתדל במלאכה, מפאן ואילך אתה תשתדל בה. וזהו בראשית ברא אלהים, קדם שיבא אדם לעולם.

ואמר רבי יוחנן, למה נברא אדם בצלם אלהים, שנאמר (שם א) ויברא אלהים את האדם בצלמו? משל למלך שהיה מושל על משתעבדים תחתיו. יום אחד קרא

לְכֹל בְּנֵי הָעִיר, וּמִנָּה עֲלֵיהֶם שֶׁר אֶחָד שָׁלוּ. אָמַר: עַד פֶּאֶן הֵייתִי טוֹרַח בְּכֹל צָרְכֵי הָעִיר, וְלַעֲשׂוֹת מַגְדָּלִים וּבִירְנֵיאוֹת, מִפֶּאֶן וְאֵילָף הָרִי זֶה כְּמוֹנִי.

בְּעֵינַי זֶה נֹאמֵר בְּאָדָם, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, וְאָמַר לוֹ: רֵאֵה בְּנֵייתִי כֹל הָעִיר וְכֹל אֲשֶׁר בָּהּ. וּכְאֲשֶׁר הֵייתִי מוֹשֵׁל עָלֶיהָ וּבוֹנֶה אוֹתָהּ כְּכֹל חִפְצֵי - כִּף אֶתָּה תִּבְנֶה וְתַעֲשֶׂה מְלֶאכֶת הָעוֹלָם. מִפֶּאֶן וְאֵילָף יִהְיֶה הַכֹּל מְסוּר בְּיָדְךָ, וְכוֹלָם יִהְיוּ מְשׁוּעָבְדִים תַּחְתֶּיךָ, וִירְאִים מִמֶּךָ, כְּאֲשֶׁר הָיוּ יְרֵאִים מִמֶּנִּי, שְׁנֵאמַר (שם ט. ב) וּמִוֹרְאֶכֶם וְחִתְכֶם יִהְיֶה עַל כֹּל חֵית הָאָרֶץ. וְעַל כֵּן בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, לַעֲשׂוֹת כֹּל צָרְכֵי הָעוֹלָם וְתִקְוֹנָיו, כְּאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בְּתַחֲלָה.

בְּרֵאשִׁית, כְּתוּב (משלי ח) ה' קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז. הַפְּסוּק הֵזָה חוֹזֵר עַל כֹּל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא הֵייתָה רֵאשִׁית דְּרָכֵי הָאֵל, שֶׁהַתּוֹרָה נִבְרָאת אֶלְפִים שָׁנָה קָדָם שְׁנֵבְרָא הָעוֹלָם.

שְׁאֵמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, שְׁבַעַה דְּבָרִים נִבְרָאוּ עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם, וְאֵלוֹ הֵם: הַתּוֹרָה, וְגַן עֵדֵן, וְגִיְהֵנִם, וְכֶסֶף הַכְּבוֹד, וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְשִׁמּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וְהַתְּשׁוּבָה. וּבַתּוֹרָה בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, שְׁנֵאמַר (שם) ה' קִנְנִי וְגו'. וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. רוֹצֵה לֹמַר עִם רֵאשִׁית, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בֵּא וְרֵאֵה כִּפְמָה הַפְּרָשׁ יֵשׁ בֵּין הַתּוֹרָה וְהָעוֹלָם, שֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא בְּשֵׁשֶׁת יָמִים, וְהַתּוֹרָה בְּאַרְבָּעִים יוֹם.

רַבִּי יוֹחָנָן הֵיזָה הוֹלֵךְ מִקִּיסְרֵי אַחַת, אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: זֶה הֵיזָה שְׁלִי

קָרָא לְכֹל בְּנֵי הָעִיר, וּמִנָּה עֲלֵיהֶם שֶׁר אֶחָד שָׁלוּ, אָמַר, עַד פֶּאֶן הֵייתִי טוֹרַח בְּכֹל צָרְכֵי הָעִיר, וְלַעֲשׂוֹת מַגְדָּלִים וּבִירְנֵיאוֹת, מִפֶּאֶן וְאֵילָף הָרִי זֶה כְּמוֹנִי.

בְּעֵינַי זֶה נֹאמֵר בְּאָדָם, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, וְאָמַר לֵיהּ רֵאֵה בְּנֵייתִי כֹל הָעִיר וְכֹל אֲשֶׁר בָּהּ, וּכְאֲשֶׁר הֵייתִי מוֹשֵׁל עָלֶיהָ וּבוֹנֶה אוֹתָהּ כְּכֹל חִפְצֵי, כִּף אֶתָּה תִּבְנֶה וְתַעֲשֶׂה מְלֶאכֶת הָעוֹלָם. מִפֶּאֶן וְאֵילָף יִהְיֶה הַכֹּל מְסוּר בְּיָדְךָ, וְכוֹלָם יִהְיוּ מְשׁוּעָבְדִים תַּחְתֶּיךָ, וִירְאִים מִמֶּךָ, כְּאֲשֶׁר הָיוּ יְרֵאִים מִמֶּנִּי, שְׁנֵאמַר (בראשית ט. ב) וּמִוֹרְאֶכֶם וְחִתְכֶם יִהְיֶה עַל כֹּל חֵית הָאָרֶץ. וְעַל כֵּן בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים עָשָׂה אוֹתוֹ. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, לַעֲשׂוֹת כֹּל צָרְכֵי הָעוֹלָם וְתִקְוֹנָיו, כְּאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בְּתַחֲלָה.

בְּרֵאשִׁית, כְּתוּב (משלי ח כב) ה' קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז, הַפְּסוּק הֵזָה חוֹזֵר עַל כֹּל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא הֵייתָה רֵאשִׁית דְּרָכֵי אֵל, שֶׁהַתּוֹרָה נִבְרָאת אֶלְפִים שָׁנָה קוֹדָם שְׁנֵבְרָא הָעוֹלָם.

דְּאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, שְׁבַעַה דְּבָרִים נִבְרָאוּ עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם. וְאֵלוֹ הֵם: הַתּוֹרָה. וְגַן עֵדֵן. וְגִיְהֵנִם. וְכֶסֶף הַכְּבוֹד. וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְשִׁמּוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ. וְהַתְּשׁוּבָה. וּבַתּוֹרָה בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, שְׁנֵאמַר ה' קִנְנִי וְגו'. וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, רְצוּנוֹ לֹמַר עִם רֵאשִׁית, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בֵּא וְרֵאֵה כִּפְמָה הַפְּרָשׁ יֵשׁ בֵּין הַתּוֹרָה וְהָעוֹלָם, שֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא בְּשֵׁשֶׁת יָמִים, וְהַתּוֹרָה בְּאַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה.

רַבִּי יוֹחָנָן הָיוּ אֲזִיל מִקִּיסְרֵי לְלוּד, וְהָיָה מְטִייל עֲמִיּה ר' חִיָּיא בַר אַבָּא, כַּד מְטוֹ חַד בֵּי לְלוּד, וְהָיָה מְטִייל עֲמוֹ רַבִּי חִיָּיא בַר אַבָּא. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְשָׂדֶה

חַקֵּל, אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, הָאֵי הוּי דִּידִי, וְזַבִּינְתִּיהּ, פְּדִי לְמַזְפֵּי בְּאוֹרֵייתָא. בְּכַה ר' חֵיִיא בְּרַ אַבָּא, אָמַר לִיהּ וְלָמָּה אַתָּ בְּכִי. אָמַר לִיהּ, דְּלָא שְׁבַקְתָּ לְסִיבוֹתֶיךָ כְּלוּם.

אָמַר לִיהּ, חֵיִיא בְּנִי, קָלָה הוּא בְּעֵינְךָ מַה דְּעַבְדִּית, דְּשְׁבַקִּית דְּכַר שְׁנַבְרָא בְּשִׁשָּׁה יָמִים, בְּעַבּוּר דְּכַר שְׁנַבְרָא בְּאַרְבַּעִים יוֹם, שְׁנַאֲמַר (שְׁמוֹת ל"ד כ"ה) וַיְהִי שֵׁם עִם ה' אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה וְקִנִּיתִי דְּבָרִים גְּדוֹלִים וְטוֹבִים שְׁאִינָם בְּעוֹלָם, וְהֵם עֵצָה וְתוֹשִׁיָה וְחֻכְמָה וְגַבּוּרָה, שְׁנַאֲמַר (משלי ח י"ד) לִי עֵצָה וְתוֹשִׁיָה אֲנִי בִּינָה לִי גַבּוּרָה.

ר' יוֹחָנָן כַּד הָוָה לְעֵי בְּאוֹרֵייתָא, הָוּוּ אֲנַפּוּי זְהִירִין כְּזוֹהָרָא דְּשִׁמְשָׁא, יוֹמָא חַד פְּגַע בֵּיהּ ר' יוֹסִי, אָמַר לִיהּ חֲמָא אֲנַפְךָ זְהִירִין כְּזוֹהָרָא דְּשִׁמְשָׁא, אָמַר לִיהּ לָאו הוּא אֶלָּא שְׁמַעְתָּא דְּנִהָרָא לִי. קָרָא עֲלֵיהּ (שׁוֹפְטִים ה' ל"א) וְאוֹהֲבֵיו כְּצִאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגַבּוּרָתוֹ.

ר' יִצְחָק אָמַר, הַתּוֹרָה נִקְרָאת תּוֹשִׁיָה בְּתַחֲלָה. וְאַחַר כֵּן גַּבּוּרָה, שְׁנַאֲמַר (משלי ח י"ד) לִי עֵצָה וְתוֹשִׁיָה וְגוֹ', תַּדַּע לָךְ כִּי בְּתַחֲלָה נִקְרָאת תּוֹשִׁיָה, שְׁמַתְשֵׁת כַּחוֹ שֶׁל אָדָם, מִפְּנֵי שִׂישׁ לּוֹ לְהִלָּחֵם עִם יֵצֶר הָרַע, וּלְכַתֵּת כָּל גּוֹפּוֹ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ, עַד שִׁירְגִיל אוֹתוֹ בַּתּוֹרָה. כִּינּוֹן שֶׁהוּא רְגִיל לְעַסּוֹק בַּתּוֹרָה, אֲזִי יֵשׁ לּוֹ שְׁמִחָה וְגַבּוּרָה, שְׁנַאֲמַר אֲנִי בִּינָה לִי גַבּוּרָה, רְצוֹנּוֹ לּוֹמַר כְּשֶׁאָדָם רְגִיל בַּתּוֹרָה וּבַחֲכָמָה, אֲזִי יֵשׁ לּוֹ תַּפְאֲרָת, וְאִיזוֹ הִיא גַבּוּרָה, לְהִלָּחֵם מִלְחָמוֹת ה', שְׁנַאֲמַר (במדבר כא י"ד) עַל כֵּן יֵאמַר בְּסִפּוֹר מִלְחָמַת ה', שֶׁם תִּהְיֶה הַמִּלְחָמָה וְהַגַּבּוּרָה.

וּבַתּוֹרָה בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, שְׁנַאֲמַר (משלי ח ל') וְאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אֲמוּנָה, אֵל תִּקְרִי אֲמוּנָה, אֶלָּא אֲמוּנָה. וְזֶהוּ בְּרָאשִׁית בְּרָא

וּמְכַרְתִּי אוֹתוֹ כְּדִי לְזַכּוֹת בַּתּוֹרָה. בְּכַה רַבִּי חֵיִיא בְּרַ אַבָּא. אָמַר לּוֹ: וְלָמָּה אַתָּה בּוֹכָה? אָמַר לּוֹ: שְׁלָא הַשְּׂאֲרֵת לְזַקְנֵתְךָ כְּלוּם.

אָמַר לּוֹ: חֵיִיא בְּנִי, קָלָה הוּא בְּעֵינְךָ מַה בְּעֵינְךָ מַה שְּׁעֵשִׂיתִי, שֶׁהַשְּׂאֲרֵתִי דְּכַר שְׁנַבְרָא בְּשִׁשָּׁה יָמִים בְּעַבּוּר דְּכַר שְׁנַבְרָא בְּאַרְבַּעִים, שְׁנַאֲמַר (שְׁמוֹת ל"ד) וַיְהִי שֵׁם עִם ה' אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים לַיְלָה, וְקִנִּיתִי דְּבָרִים גְּדוֹלִים וְטוֹבִים שְׁאִינָם בְּעוֹלָם, וְהֵם עֵצָה וְתוֹשִׁיָה וְחֻכְמָה וְגַבּוּרָה, שְׁנַאֲמַר (משלי ח י"ד) לִי עֵצָה וְתוֹשִׁיָה אֲנִי בִּינָה לִי גַבּוּרָה.

כְּשֶׁהָוָה רַבִּי יוֹחָנָן עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, הָיוּ פְּנֵי מְאִירִים כְּזוֹהַר הַשֶּׁמֶשׁ. יוֹם אֶחָד פְּגַע בּוֹ רַבִּי יוֹסִי. אָמַר לּוֹ: רְאֵה פְּנֵיךָ זוֹהָרִים כְּזוֹהַר הַשֶּׁמֶשׁ. אָמַר לּוֹ: אִינּוֹ אֶלָּא שֶׁהַשְּׁעוֹר מְאִיר לִי. קָרָא עָלָיו (שׁוֹפְטִים ה' ל"א) וְאוֹהֲבֵיו כְּצִאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגַבּוּרָתוֹ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הַתּוֹרָה נִקְרָאת תּוֹשִׁיָה בְּתַחֲלָה, וְאַחַר כֵּן גַּבּוּרָה, שְׁנַאֲמַר לִי עֵצָה וְתוֹשִׁיָה וְגוֹ'. תַּדַּע לָךְ, כִּי בְּתַחֲלָה נִקְרָאת תּוֹשִׁיָה, שְׁמַתְשֵׁת כַּחוֹ שֶׁל אָדָם, מִפְּנֵי שִׂישׁ לּוֹ לְהִלָּחֵם עִם יֵצֶר הָרַע, וּלְכַתֵּת כָּל גּוֹפּוֹ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ, עַד שִׁירְגִיל אוֹתוֹ בַּתּוֹרָה. כִּינּוֹן שֶׁהוּא רְגִיל לְעַסּוֹק בַּתּוֹרָה, אֲזִי יֵשׁ לּוֹ שְׁמִחָה וְגַבּוּרָה, שְׁנַאֲמַר אֲנִי בִּינָה לִי גַבּוּרָה. רוֹצֵה לּוֹמַר, כְּשֶׁאָדָם רְגִיל בַּתּוֹרָה וּבַחֲכָמָה, אֲזִי יֵשׁ לּוֹ תַּפְאֲרָת. וְאִיזוֹ הִיא גַבּוּרָה? לְהִלָּחֵם מִלְחָמוֹת ה', שְׁנַאֲמַר (במדבר כא י"ד) עַל כֵּן יֵאמַר בְּסִפּוֹר מִלְחָמַת ה', שֶׁם תִּהְיֶה הַמִּלְחָמָה וְהַגַּבּוּרָה.

וּבַתּוֹרָה בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, שְׁנַאֲמַר (משלי ח ל') וְאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אֲמוּנָה, אֵל תִּקְרִי אֲמוּנָה, אֶלָּא אֲמוּנָה. וְזֶהוּ בְּרָאשִׁית בְּרָא

אֱלֹהִים, עִם רֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ, וְזוֹ הִיא הַתּוֹרָה.

ר' יהודה אומר, לא נברא אלא בשביל היראה,
שנקראת ראשית, שנאמר (שם א') יראת ה'
ראשית דעת. ומנא לן שהעולם נברא על פי
היראה, שנאמר (קהלת ג יד) והאלהים עשה
ששיראו מלפניו. עשה את העולם, כדי שיראו
מלפניו, ועל פי היראה שהיא ראשית, ברא
אלהים את השמים ואת הארץ.

בראשית, רבי אלעזר פתח, (תהלים קכ א) שיר
המעלות אל ה' בצרתה לי קראתי
ויענני. שירים תאבים ברא הקדוש ברוך הוא
בבריאת שמים וארץ, כדי להללו ולשבחו,
שהוא יוצר הכל. השמים אומרים שירה
לפניו, שנאמר (שם ט ב) השמים מספרים כבוד
אל, והארץ אומרת שירה, שנאמר (שם צו ב) שירו
לה' כל הארץ.

ועוד, שכל העולם תאבים ושמחים לפאר
ליוצרים, בחזותם נפלאותיו בשמים
ובארץ, וזהו בראשית. עיין באותיות ותראה,
שי"ר תא"ב. כלומר, תא"ב לאמר שי"ר,
נפלאותיו בשמים ובארץ, איזה הוא אותם
המעלות שהיה דוד המלך עליו השלום אומר.
אלו הם אותם השירים של אותן המעלות,
שהם השמים, שנאמר (עמוס ט ו) הבונה בשמים
מעלותיו. ודוד תאב להם, והיה אומרם, וזהו
שיר תאב. (דף יא ע"א)

ואמר רבי אלעזר, פתיב (איוב לח ז) ברן יחד כוכבי
בקר ויריעו כל בני אלהים. מאן אינון
בני האלהים. אלו הם המלאכים, שהם
אומרים שירה לפני יוצר בראשית בכל לילה,
כנגד שלש משמרות דהוי הלילה. ובכל
משמרה ומשמרה, כל פת וכת אומרת שירה.

ברא אלהים, עם ראשית ברא
אלהים את השמים ואת הארץ,
וזו היא התורה.

רבי יהודה אומר, לא נברא אלא
בשביל היראה, שנקראת ראשית,
שנאמר (משלי א) יראת ה' ראשית
דעת. ומנין לנו שהעולם נברא
על פי היראה? שנאמר (קהלת ג, יד)
והאלהים עשה ששיראו מלפניו.
עשה את העולם כדי שיראו
מלפניו, ועל פי היראה, שהיא
ראשית, ברא אלהים את השמים
ואת הארץ.

בראשית, רבי אלעזר פתח (תהלים
קכ) שיר המעלות אל ה' בצרתה
לי קראתי ויענני. שירים תאבים
ברא הקדוש ברוך הוא בבריאת
שמים וארץ, כדי להללו
ולשבחו, שהוא יוצר הכל.
השמים אומרים שירה לפניו,
שנאמר (תהלים ט) השמים מספרים
כבוד אל, והארץ אומרת שירה,
שנאמר (שם צו) שירו לה' כל
הארץ.

ועוד, שכל העולם תאבים
ושמחים לפאר ליוצרים בחזותם
נפלאותיו בשמים ובארץ, וזהו
בראשית. עיין באותיות ותראה,
שי"ר תא"ב. כלומר, תא"ב לאמר
שי"ר על נפלאותיו בשמים
ובארץ, איזה הוא אותם המעלות
שהיה דוד המלך עליו השלום
אומר. אלו הם אותם השירים של
אותן המעלות, שהם השמים,
שנאמר (עמוס ט) הבונה בשמים
מעלותיו. ודוד תאב להם והיה
אומרם, וזהו שיר תאב.

ואמר רבי אלעזר, פתיב (איוב לח)
ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל
בני אלהים. מי הם בני האלהים?
אלו הם המלאכים, שהם אומרים
שירה לפני יוצר בראשית בכל
לילה, כנגד שלש משמרות שהיה
הלילה, ובכל משמרה ומשמרה